

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення функцій із державного регулювання ринків фінансових послуг

Верховна Рада України **постановляє**:
1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) назву та абзац першої частини першої статті 163⁷ викласти у такій редакції:

«Стаття 163⁷. Діяльність на фондовому ринку або у системі накопичувального пенсійного забезпечення без ліцензії
Провадження професійної діяльності на фондовому ринку або діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, без ліцензії на провадження окремих видів такої діяльності, провадження частини відповідного виду діяльності, що підлягає ліцензуванню, іншої ніж та, на яку надано ліцензію, або здійснення з порушенням умов ліцензування операції з цінними паперами, яка належить до професійної діяльності на фондовому ринку, чи операції з активами у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

2) статтю 163¹¹ викласти в такій редакції:
«Стаття 163¹¹. Порушення порядку розкриття інформації на фондовому ринку або у системі накопичувального пенсійного забезпечення

Нерозкриття, розкриття не в повному обсязі, несвоєчасне розкриття інформації та/або розкриття недостовірної інформації на фондовому ринку або у системі накопичувального пенсійного забезпечення —

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, —

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) у статті 166⁵:
назву викласти у такій редакції:

«Стаття 166⁵. Порушення банківського законодавства, законодавства у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг, валютного законодавства, законодавства, яке регулює переказ коштів в Україні, нормативно-правових актів Національного банку України або здійснення ризикових операцій, які загрожують інтересам вкладників чи інших кредиторів банку»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Порушення нормативно-правових актів Національного банку України, які регулюють діяльність у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг, —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб небанківських фінансових установ або юридичних осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

У зв'язку з цим частини третю — шосту вважати відповідно частинами четвертою — сьомою;

4) статті 188²⁹ і 188³⁰ викласти в такій редакції:
«Стаття 188²⁹. Невиконання законних вимог посадових осіб Національного банку України у сфері банківського законодавства, законодавства у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг, законодавства, яке регулює переказ коштів в Україні

Невиконання законних вимог посадових осіб Національного банку України щодо усунення порушень банківського законодавства або законодавства, яке регулює переказ коштів в Україні, або створення перешкод для виконання покладених на них обов'язків —

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання законних вимог посадових осіб Національного банку України щодо усунення порушень законодавства у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг або створення перешкод для виконання покладених на них обов'язків —

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Неподання, несвоєчасне подання інформації або подання завідомо недостовірної інформації Національному банку України небанківськими фінансовими установами або юридичними особами, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, —

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 188³⁰. Невиконання законних вимог Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або її уповноважених осіб
Невиконання або виконання не в повному обсязі або несвоєчасне виконання рішень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та/або розпоряджень, постанов уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо усунення порушень законодавства на ринку цінних паперів, у системі накопичувального пенсійного забезпечення —

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятисот до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з правопорушень, передбачених частиною першою цієї статті, —

тягнуть за собою накладення штрафу від семи-сот п'ятдесяти до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Перешкоджання у проведенні уповноваженими особами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку перевірки учасника фондового ринку, а також суб'єктів системи накопичувального пенсійного забезпечення (крім вкладників та учасників), —

тягне за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за правопорушення, передбачені частиною третьою цієї статті, —

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка: 1. Терміни «суб'єкти системи накопичувального пенсійного забезпечення», «вкладники», «учасники» вживаються у значенні, наведеному у статті 3 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;

5) частину першу статті 234³ після слів «порушенням банками» доповнити словами «небанківськими фінансовими установами та особами, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України», слова «порушенням банківського, валютного законодавства» замінити словами «порушенням банківського законодавства, законодавства у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг, валютного законодавства, законодавства, яке регулює переказ коштів в Україні» та доповнити словами та цифрами «невиконанням законних вимог посадових осіб Національного банку України у сфері банківського законодавства, законодавства у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг, законодавства, яке регулює переказ коштів в Україні (стаття 188²⁹)»;

6) статтю 244¹⁶ виключити;

7) у статті 244¹⁷:

частину першу викласти в такій редакції:

«Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг (частини п'ята, шоста статті 156¹ — за порушення, вчинені учасниками ринків фінансових послуг, якщо державне регулювання ринку таких послуг здійснюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку), з порушенням вимог законодавства на ринку цінних паперів, у системі накопичувального пенсійного забезпечення (статті 163, 163⁵, 163⁶, частина перша статті 163⁷, статті 163⁸-163¹¹, 166¹³, 188³⁰), порушенням емітентами, цінні папери яких допущені до торгів на фондових біржах або щодо цінних паперів яких здійснено публічну пропозицію, або професійними учасниками фондового ринку, або суб'єктами накопичувального пенсійного забезпечення (крім вкладників та учасників) порядку оприлюднення фінансової звітності разом з аудиторським звітом (стаття 163¹⁶);»

доповнити приміткою такого змісту:

«Примітка: 1. Терміни «суб'єкти системи накопичувального пенсійного забезпечення», «вкладники», «учасники» вживаються у значенні, наведеному у статті 3 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;

8) у пункті 1 частини першої статті 255: абзац «Національного банку України (статті 163¹², стаття 166⁸ (у частині, що стосується правопорушень у галузі банківської діяльності та банківських операцій)» викласти в такій редакції:

«Національного банку України (статті 163¹², 166⁸ (у частині, що стосується правопорушень у галузі банківської діяльності та банківських операцій, діяльності з надання інших фінансових послуг, ліцензії (дозволи) на проведення якої видає цей орган);»

абзац «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (статті 163⁷, 163¹²)» викласти в такій редакції:

«Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (частина друга статті 163⁷, статті 163¹², 166⁸ (у частині, що стосується правопорушень у галузі діяльності з надання фінансових послуг, ліцензії (дозволи) на проведення якої видає цей орган);»

абзац «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (стаття 166⁸ (у частині, що стосується правопорушень у галузі діяльності з надання фінансових послуг, ліцензії (дозволи) на проведення якої видає цей орган)» виключити.

2. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

1) у другому реченні частини другої статті 163 слова «іпотечні сертифікати (сертифікати з фіксованою дохідністю, сертифікати участі)» виключити;

2) у частині другій статті 350 слова «та національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

3) у частині другій статті 354 слова «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національний банк України».

3. У Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

1) статтю 1 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Терміни «суб'єкти системи накопичувального пенсійного забезпечення», «вкладники», «учасники» вживаються у значенні, наведеному у статті 3 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;

2) статтю 4 викласти в такій редакції:
«Стаття 4. Ліцензування професійної діяльності на ринку цінних паперів та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку видає ліцензії на такі види професійної діяльності на ринку цінних паперів та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення:

- 1) брокерська діяльність;
- 2) дилерська діяльність;
- 3) андеррайтинг;
- 4) діяльність з управління цінними паперами;
- 5) діяльність з управління активами;
- 6) діяльність з управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю;
- 7) діяльність з управління іпотечним покриттям;
- 8) депозитарна діяльність депозитарної установи;

9) діяльність із зберігання активів інститутів спільного інвестування;

10) діяльність із зберігання активів пенсійних фондів;

11) діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку;

12) клірингова діяльність;

13) діяльність з надання послуг у накопичувальній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;

14) діяльність з адміністрування недержавних пенсійних фондів.

Ліцензування професійної діяльності на ринку цінних паперів та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку відповідно до законів України, що регулюють професійну діяльність на ринку цінних паперів та діяльність у системі накопичувального пенсійного забезпечення,

нормативно-правових актів, прийнятих згідно з цими законами.

У процесі здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення особи, які здійснюють таку діяльність, зобов'язані додержуватися встановлених відповідно до цього Закону та інших актів законодавства України обов'язкових нормативів достатності власних коштів, інших пруденційних нормативів та інших показників та вимог, що обмежують ризики по операціях на ринку цінних паперів та/або у системі накопичувального пенсійного забезпечення.

У разі анулювання ліцензії на надання послуг у накопичувальній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування недержавний пенсійний фонд — суб'єкт другого рівня системи пенсійного забезпечення може подати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку не раніше ніж через три роки з дати анулювання такої ліцензії нову заяву про її видачу. Разом із заявою про видачу нової ліцензії на надання послуг має бути подано документи, які підтверджують усунення причин анулювання попередньої ліцензії.

Вимоги до форми подання документів (паперової або електронної) для отримання ліцензії встановлюються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

3) у статті 7:

частину першу доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) здійснення державного регулювання та контролю у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

у частині другій:

пункт 9 викласти у такій редакції:

«9) встановлює порядок та видає ліцензії, передбачені статтею 4 цього Закону, а також анулює зазначені ліцензії в разі порушення вимог законодавства»;

пункт 14² доповнити словами «та у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

пункт 15 після слів «на ринку цінних паперів» доповнити словами «та діяльність у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

пункт 16 після слів «фондового ринку України» доповнити словами «та системи накопичувального пенсійного забезпечення»;

пункт 17 викласти у такій редакції:

«17) встановлює порядок підготовки фахівців з питань фондового ринку та накопичувального пенсійного забезпечення, встановлює кваліфікаційні вимоги щодо осіб, які здійснюють дії, пов'язані з безпосереднім провадженням професійної діяльності на ринку цінних паперів чи діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення, та у порядку, встановленому Комісією, проводить сертифікацію таких фахівців шляхом видачі сертифікатів на право здійснення дій, пов'язаних з безпосереднім провадженням професійної діяльності на ринку цінних паперів чи діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення, їх дублікатів, а також анулювання таких сертифікатів»;

у пункті 18 слова «про цінні папери» виключити;

пункти 25 та 28 після слів «інститутів спільного інвестування» доповнити словами «недержавних пенсійних фондів»;

пункт 37⁹ доповнити словами «та суб'єктів системи накопичувального пенсійного забезпечення (крім вкладників та учасників)»;

доповнити пунктами 37¹⁴-37²¹ такого змісту:

«37¹⁴) цюкварталу розраховує середньозважений показник зміни чистої вартості одиниці пенсійних активів та оприлюднює таку інформацію у встановленому нею порядку»;

«37¹⁵) оприлюднює у встановленому нею порядку державних пенсійних фондів — суб'єктів другого рівня системи пенсійного забезпечення, яким видана ліцензія на надання послуг у накопичувальній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування»;

«37¹⁶) порушує перед радою недержавного пенсійного фонду питання щодо заміни особи, яка здійснює управління пенсійними активами такого фонду, у разі якщо в результаті діяльності такої особи зміна чистої вартості одиниці пенсійних активів такого фонду зменшилася протягом останнього року більш як на 10 відсотків»;

«37¹⁷) встановлює форму та вимоги до інформації про накопичувальну систему загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, яка підлягає оприлюдненню, та визначає порядок її оприлюднення»;

«37¹⁸) оприлюднює інформацію про страхові організації, які здійснюють страхування довічних пенсій за рахунок коштів накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, у тому числі показників, що застосовуються ними для розрахунку довічних пенсій»;

«37¹⁹) погоджує статут недержавних пенсійних фондів та зміни до них у встановленому нею порядку»;

«37²⁰) реєструє інвестиційні декларації недержавних пенсійних фондів та зміни до них у встановленому нею порядку»;

«37²¹) погоджує у встановленому нею порядку кандидатури осіб, делегованих до рад недержавних пенсійних фондів»;

4) у статті 8:

пункти 2, 3 та 5 викласти в такій редакції:

«2) встановлювати обов'язкові нормативи достатності власних коштів, інші пруденційні нормативи та інші показники і вимоги, що обмежують ризики по операціях на ринку цінних паперів та у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

«3) встановлювати розмір плати за реєстраційні дії щодо учасників ринку цінних паперів та системи накопичувального пенсійного забезпечення, а також за видачу ліцензій та сертифікатів, що видаються Комісією, виходячи з принципу відшкодування витрат, пов'язаних з наданням таких послуг»;

«5) у разі порушення законодавства про цінні папери та/або про систему накопичувального пенсійного забезпечення вносити попередження, зупиняти або анулювати дію ліцензій, передбачених статтею 4 цього Закону»;

пункт 8 після слова «емітентами» доповнити словами «суб'єктами системи накопичувального пенсійного забезпечення (крім вкладників та учасників)»;

пункт 9 викласти в такій редакції:

«9) встановлювати порядок проведення перевірок та оформлення їх результатів, відповідно до якого проводить самостійно чи разом з іншими відповідними органами перевірки діяльності професійних учасників ринку цінних паперів, суб'єктів системи накопичувального пенсійного забезпечення (крім вкладників та учасників) та саморегулітивних організацій професійних учасників ринку цінних паперів, а також перевірки діяльності емітентів щодо стану

корпоративного управління та здійснення операцій з розміщення та обігу цінних паперів»;

у пункті 9¹ слова «на провадження певних видів професійної діяльності на фондовому ринку» виключити;

у пункті 10 після слова «емітентам» доповнити словами «суб'єктам системи накопичувального пенсійного забезпечення (крім вкладників та учасників)», а слова «про цінні папери» виключити;

пункт 14 доповнити словами «та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

доповнити пунктом 32² такого змісту:

«32²) вносити рішення про заборону недержавним пенсійним фондам укладати нові пенсійні контракти з учасниками системи накопичувального пенсійного забезпечення у разі порушення вимог, установлених законом для таких недержавних пенсійних фондів»;

5) у статті 11:
назву доповнити словами «та у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

у частині першій:

абзац перший пункту 2 викласти в такій редакції:

«2) провадження професійної діяльності на фондовому ринку або діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, без ліцензії на провадження окремих видів такої діяльності, провадження частини відповідного виду діяльності, що підлягає ліцензуванню, іншої ніж та, на яку надано ліцензію, або здійснення з порушенням умов ліцензування операції з цінними паперами, яка належить до професійної діяльності на фондовому ринку, чи операції з активами у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

абзац перший пункту 8 доповнити словами «у системі накопичувального пенсійного забезпечення, законодавства про акціонерні товариства»;

в абзаці шістдесять другого слова «на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку, яку було видано такому професійному учаснику фондового ринку» виключити;

частини другу та третю викласти в такій редакції:

«Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення. У разі якщо рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності не було виконано або не було оскаржено у судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, підлягає оформленню Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.

Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу може бути оскаржено судовому порядку відповідно до законодавства. У разі якщо зазначене рішення протягом місяця з дня набрання ним чинності було оскаржено у судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням з урахуванням строків, передбачених Законом України «Про виконавче провадження»;

б) назву, частини першу, шосту та сьому статті 12 після слів «на ринку цінних паперів» доповнити словами «у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

4. У Законі України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):

1) у частині четвертій статті 4 слова «інші банки» у всіх відмінках замінити словами «фінансові установи» у відповідному відмінку;

2) частину четверту статті 5 викласти у такій редакції:

«Національний банк створює загальні резерви, які використовуються на покриття його збитків, а також резерв переоцінки, який використовується на покриття нерезалізованих витрат»;

3) частину шосту статті 5¹ викласти у такій редакції:

«Рада Національного банку має право приймати рішення про спрямування прибутку до розподілу на збільшення статутного капіталу Національного банку»;

4) у частині першій статті 7:

доповнити пунктом 8¹ такого змісту:

«8¹) здійснює державне регулювання та нагляд на індивідуальній та консолідованій основі на ринках небанківських фінансових послуг за діяльністю небанківських фінансових установ та інших осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, визначених Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та іншими законами України»;

5) пункти 6 та 10 частини першої статті 9 викласти у такій редакції:

«6) приймає рішення про спрямування прибутку до розподілу на збільшення статутного капіталу Національного банку»;

«10) затверджує до 1 листопада звітного року аудиторську фірму для проведення аудиту річної фінансової звітності Національного банку, визначену за результатами проведення процедури закупівлі згідно із Законом України «Про публічні закупівлі»;

6) у частині першій статті 15:

у пункті 1:

після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Щодо державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринках небанківських фінансових послуг (крім діяльності на ринках цінних паперів та похідних (деривативів), професійної діяльності на фондовому ринку та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення)».

У зв'язку з цим абзаци п'ятій — двадцять дев'ятей вважати відповідно абзацами шостим — тридцятим;

абзац вісімнадцятий доповнити словами «та інших фінансових установ, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк»;

абзац двадцятій викласти у такій редакції:

«про застосування заходів впливу (санкцій) до банків, інших фінансових установ, осіб, які здійснюють діяльність на ринках фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк, та інших осіб, діяльність яких перевіряється Національним банком відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність», Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та інших законів України»;

абзац двадцять восьмий викласти в такій редакції:

«про делегування частини своїх повноважень окремим комітетам Правління Національного банку, передбаченим частинами четвертою — шостою статті 17 цього Закону»;

пункт 2 доповнити словами «а також щодо ринків небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк»;

7) статтю 17 доповнити частинами шостою та сьомою такого змісту:

«Правління Національного банку має право утворити Комітет з питань нагляду та регулювання діяльності ринків небанківських фінансових послуг та делегувати йому повноваження щодо здійснення державного регулювання та нагляду на цих ринках, у тому числі застосування до учасників ринків небанківських фінансових послуг заходів впливу, передбачених законами України.

Комітет Правління Національного банку очолює член Правління Національного банку. До складу комітету Правління Національного банку можуть входити члени Правління Національного банку та керівники структурних підрозділів, що забезпечують виконання функцій Національного банку»;

8) назву розділу Х доповнити реченням такого змісту: «ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКІВ НЕБАНКІВСЬКИХ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ»;

9) доповнити статтею 55¹ такого змісту:

«Стаття 55¹. Мета державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг

Головна мета державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг, здійснюваного Національним банком, — безпека та фінансова стабільність фінансової системи, захист інтересів вкладників і кредиторів та інших споживачів небанківських фінансових послуг та запобігання кризовим явищам.

Національний банк здійснює функції державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринках небанківських фінансових послуг (крім діяльності на ринках цінних паперів та похідних (деривативів), професійної діяльності на фондовому ринку та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення) на індивідуальній та консолідованій основі у межах та порядку, встановлених цим Законом, Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та іншими законами з питань регулювання ринків фінансових послуг.

Державне регулювання ринків небанківських фінансових послуг здійснюється Національним банком України виходячи з принципу відокремлення нормативно-правового регулювання діяльності учасників цих ринків від нагляду за їх діяльністю»;

10) у статті 56:

у частині першій слова «банків, підприємств, організацій та установ незалежно від форм власності, а також для» замінити словами «юридичних та»;

у частині п'ятій слова «розглядаються, приймаються та оприлюднюються» замінити словами «розглядаються та приймаються»;

11) частину першу статті 57 викласти в такій редакції:

«Для здійснення своїх функцій Національний банк має право безоплатно одержувати від фінансових установ, учасників фінансових груп та юридичних осіб, які отримали ліцензію Національного банку, а також від осіб, стосовно яких Національний банк здійснює державне регулювання та нагляд відповідно до Законів України «Про банки і банківську діяльність», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та інших законів України, інформацію про їх діяльність та пояснення стосовно отриманої інформації і проведених операцій»;

12) частину першу статті 58 після слова «банків» доповнити словами «інших фінансових установ», а після слів «Національний банк» — словами «у межах своїх повноважень»;

13) частину першу статті 59 викласти в такій редакції:

«Національний банк у межах своїх повноважень визначає розміри, порядок формування та використання резервів банків, інших фінансових установ, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк, для покриття можливих втрат за кредитами, резервів для покриття валютних, відсоткових та інших ризиків банків, цих фінансових установ»;

14) частину другу статті 65 викласти в такій редакції:

«Службовцям Національного банку та членам їх сімей забороняється бути власником (прямо або опосередковано) істотної участі у банках, інших фінансових установах та юридичних особах, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк»;

15) частину першу статті 67 доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) для небанківських фінансових установ та юридичних осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк»;

16) частину другу статті 70 викласти у такій редакції:

«Рада Національного банку затверджує аудиторську фірму для перевірки річної фінансової звітності Національного банку за результатами проведення процедури закупівлі згідно із Законом України «Про публічні закупівлі».

5. У пункті 2 частини третьої статті 50 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30; 2011 р., № 36, ст. 362; 2014 р., № 34, ст. 1166) слова «що має ліцензію національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «що здійснює свою діяльність відповідно до Закону України «Про організацію формування та обігу кредитних історій».

6. У Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 4:

пункти 1, 2, 11¹, 12 та 13 виключити;

у пункті 7 слова «та поручительств» виключити;

пункт 9 викласти в такій редакції:

«9) у сфері страхування»;

доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

«9¹) діяльність у системі накопичувального пенсійного забезпечення»;

у пункті 10 слова «що підлягає ліцензуванню» виключити;

2) абзац п'ятнадцятий частини першої статті 6 викласти в такій редакції:

«Органи, які здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг, у межах своєї компетенції встановлюють додаткові обов'язки для фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, вимоги до договорів про надання фінансових послуг, якщо це не врегульовано законом»;

3) пункт 2 частини третьої статті 7 викласти в такій редакції:

«2) внутрішні правила фінансової установи відповідають вимогам законів України та нормативно-правових актів органів, які здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг»;

4) у частині другій статті 13 слова «Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» замінити словами «Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань»;

5) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Зовнішній аудит фінансової установи

1. Аудиторські перевірки фінансових установ здійснюються відповідно до вимог Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність»;

6) у статті 16¹:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Національний банк України здійснює нагляд на консолідованій основі за банківськими групами відповідно до цього Закону, інших законів України, а також за небанківськими фінансовими групами, крім фінансових груп, переважна діяльність у яких здійснюється фінансовими установами, нагляд за якими здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює нагляд на консолідованій основі за небанківськими фінансовими групами, переважна діяльність у яких здійснюється фінансовими установами, нагляд за якими здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.

Діяльність у небанківській фінансовій групі вважається переважною, якщо середньоарифметичне значення активів за останні чотири звітних квартали фінансових установ, нагляд за якими здійснює відповідно Національний банк України або Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, становить 50 і більше відсотків сукупного розміру середньоарифметичних значень активів усіх фінансових установ, що входять до цієї групи, за цей період»;

абзац другий частини п'ятої замінити двома абзацами такого змісту:

«Фінансові установи, за якими здійснює нагляд Національний банк України та які є учасниками небанківської фінансової групи, за якою здійснює нагляд Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, підлягають нагляду з боку Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у межах нагляду відповідно до цього Закону.

Небанківські фінансові установи, за якими здійснює нагляд Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та які є учасниками банківської або небанківської фінансової групи, за якою здійснює нагляд Національний банк України, підлягають нагляду з боку Національного банку України відповідно до цього Закону»;

в абзаці другого частини шостої слова «за рішенням державного органу, що здійснює регулювання ринків фінансових послуг» виключити;

7) частину першу статті 21 викласти в такій редакції:

«1. Державне регулювання ринків фінансових послуг здійснюється:

щодо ринків цінних паперів та похідних (деривативів), професійної діяльності на ринку цінних паперів та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення — Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

щодо ринку банківських послуг та інших, ніж зазначені в абзаці другому цієї частини, ринків небанківських фінансових послуг — Національним банком України.

Антимоніопольний комітет України та інші державні органи здійснюють контроль за діяльністю учасників ринків фінансових послуг та отримувати від них інформацію у межах повноважень, визначених законом»;

8) у статті 22:

у тексті слова «Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку і національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національний банк України і Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку»; частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Голова органу, який здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, або уповноважена ним особа бере участь у роботі іншого органу, який здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, з правом дорадчого голосу, коли ним обговорюються питання нагляду за діяльністю з надання фінансових послуг»;

9) назву розділу V викласти в такій редакції:

«Розділ V

ЗАВДАННЯ І ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКІВ НЕБАНКІВСЬКИХ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ»;

10) статті 23 і 24 виключити;

11) назву та абзац першої частини першої статті 27 викласти в такій редакції:

«Стаття 27. Завдання Національного банку України у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг

1. Основними завданнями Національного банку України у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг у межах компетенції, визначеної частиною першою статті 21 цього Закону, є»;

12) у статті 28:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 28. Повноваження Національного банку України у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг»;

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«1. Національний банк України у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових

послуг у межах компетенції, визначеної частиною першою статті 21 цього Закону»;

у пункті 2 слова «нею випадках — реєстри осіб» замінити словами «ним випадках — інші реєстри осіб»;

пункт 3 замінити двома новими пунктами 3 та 3¹ такого змісту:

«3) видає небанківським фінансовим установам та особам, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг, визначає порядок їх видачі, зупинення, поновлення та відкликання (анулювання);

3¹) визначає вимоги до осіб, які мають намір провадити/провадять діяльність з надання фінансових послуг, включаючи вимоги до їх структури власності, системи корпоративного управління, управління ризиками та внутрішнього контролю, умови провадження діяльності з надання фінансових послуг, здійснення яких потребує відповідної ліцензії (ліцензійної умови), та порядок контролю за їх додержанням»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5) встановлює розмір плати за реєстраційні дії Національного банку України щодо небанківських фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, а також за видачу Національним банком України ліцензій на провадження діяльності з надання фінансових послуг виходячи з принципу відшкодування витрат Національного банку України, пов'язаних з наданням таких послуг»;

доповнити пунктом 8¹ такого змісту:

«8¹) здійснює нагляд (контроль) за додержанням небанківськими фінансовими установами та особами, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, умов провадження діяльності з надання фінансових послуг»;

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) у разі порушення законодавства про фінансові послуги (крім законодавства, що регулює діяльність на ринках цінних паперів та похідних (деривативів), професійної діяльності на фондовому ринку та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення), нормативно-правових актів Національного банку України має право застосувати заходи впливу та накладати адміністративні стягнення»;

пункти 11, 21 - 25 виключити;

частину другу виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Нормативно-правові акти Національного банку України, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються та приймаються з урахуванням вимог Закону України «Про заходи державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»;

13) статті 29 і 30 викласти у такій редакції:

«Стаття 29. Нагляд за діяльністю на ринках небанківських фінансових послуг

1. Національний банк України при здійсненні нагляду за діяльністю на ринках небанківських фінансових послуг керується принципами:

1) законності, який передбачає, що нормативно-правові акти та діяльність Національного банку України у сфері нагляду за діяльністю на ринках небанківських фінансових послуг не повинні суперечити положенням цього Закону та законів з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг;

2) співмірності (пропорційності) регуляторних вимог та наглядових дій, який передбачає, що регуляторні вимоги Національного банку України до небанківських фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, підходи Національного банку України до оцінки відповідності таким вимогам, а також здійснювані наглядові дії мають враховувати обставини та умови конкретної ситуації (включаючи розмір юридичної особи, види здійснюваної нею діяльності та притаманні їй ризики, фінансовий стан юридичної особи та власники істотної часті в ній);

3) рівності прав і законних інтересів усіх небанківських фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, незалежно від їх організаційно-правової форми чи форми власності, за виключенням випадків, встановлених законом;

4) обмеження надмірного регуляторного втручання, що передбачає уникнення в процесі нагляду на основі ризик-орієнтованого підходу необґрунтованих обтяжень чи зайвих адміністративних процедур;

5) гарантування прав та інтересів суб'єктів господарювання, який передбачає:

запобігання провамам корупції;

встановлення достатнього строку для впровадження змін до нормативно-правових актів Національного банку України у сфері нагляду; забезпечення можливості участі небанківської фінансової установи та особи, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, в процесі прийняття рішення, що може створити для неї негативні наслідки;

6) відкритості та прозорості процесу нагляду, що забезпечується шляхом:

оприлюднення Національним банком України інформації щодо планування та результатів наглядової діяльності на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України;

забезпечення доступності інформації у сфері нагляду відповідно до закону;

7) рівноцінності сутності та форми, який передбачає оцінювання Національним банком України провочини, операцій, обставин та подій з точки зору їх економічного, правового та фактичного змісту;

8) об'єктивності та неупередженості здійснення нагляду, неприпустимості проведення інспекційних перевірок небанківських фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги за анонімними та іншими безпідставними заявами;

9) здійснення візного нагляду (інспектування) лише за наявності підстав та в порядку, що визначено законом та нормативно-правовими актами Національного банку України;

10) плановості й системності нагляду, його орієнтованості на запобігання правопорушенням на ринках небанківських фінансових послуг;

11) недопущення встановлення планових показників чи будь-якого іншого планування притягнення небанківських фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги до відповідальності та/або застосування до них заходів впливу;

12) здійснення нагляду на основі ризик-орієнтованого підходу з урахуванням принципів пропорційності, оцінки ризиків та доцільності.

2. Національний банк України в межах своїх повноважень здійснює нагляд за діяльністю на ринках небанківських фінансових послуг у формі безвізного нагляду та інспекційних перевірок відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Національного банку України.

3. Основними напрямками нагляду Національного банку України у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг є регулярне проведення оцінки загального фінансового стану небанківської фінансової установи, результатів її діяльності та якості корпоративного управління, системи внутрішнього аудиту (контролю) та управління ризиками, дотримання обов'язкових нормативів та

інших показників і вимог, що обмежують ризики за операціями з фінансовими активами.

4. Національний банк України встановлює для небанківських фінансових установ та інших осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, правила складання та подання до Національного банку України звітності про їхню діяльність, вимоги щодо обсягу та строків оприлюднення такої звітності.

5. Національний банк України для цілей державного регулювання і нагляду має право отримувати від державних органів та інших осіб інформацію, у тому числі конфіденційну, щодо фінансового/майнового стану учасників небанківських фінансових установ, юридичних осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, та осіб, що набувають або збільшують істотну участь у таких установах або юридичних особах, їх ділової репутації, джерел походження коштів, що використовуватимуться для формування капіталу небанківських фінансових установ та юридичних осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги.

6. Національний банк України в межах своїх повноважень у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг має право письмово вимагати від небанківських фінансових установ та юридичних осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, копії документів, а також письмові пояснення з питань їхньої діяльності.

Небанківські фінансові установи та інші особи, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, зобов'язані надавати на письмову вимогу Національного банку України відповідну інформацію та копії документів.

Стаття 30. Інспектування

1. Національний банк України в межах своїх повноважень у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг має право проводити планові та позапланові інспекційні перевірки діяльності учасників ринків фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг), їх афілійованих та споріднених осіб.

Національний банк України затверджує критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від здійснення діяльності учасниками ринку небанківських фінансових послуг та їх суспільну важливість, на підставі яких визначає періодичність проведення планових інспекційних перевірок. Планові інспекційні перевірки учасника ринку небанківських фінансових послуг можуть проводитися не частіше одного разу на рік.

Національний банк України затверджує річний план проведення інспекційних перевірок на наступний календарний рік не пізніше 25 грудня поточного року та оприлюднює його на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України не пізніше як у десятиденний строк після затвердження.

2. Національний банк України зобов'язаний повідомити учасника ринку небанківських фінансових послуг про проведення планової інспекційної перевірки не пізніше як за десять календарних днів до її початку.

Строк проведення планової інспекційної перевірки не може перевищувати 30 робочих днів, а щодо суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва — десяти робочих днів. За наявності обґрунтованих підстав цей строк може бути продовжений до 15 робочих днів.

3. Підставами для проведення позапланової інспекційної перевірки є:

1) виявлення у документах, що подаються до Національного банку України згідно із законодавством, інформації, що вказує на недотримання учасником ринку небанківських фінансових послуг вимог законодавства, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України, та/або надання учасником ринку небанківських фінансових послуг недостовірної інформації;

що зберігаються в інформаційних системах цієї юридичної особи, необхідні для подальших наглядових дій.

7. У разі необхідності більш детального вивчення обставин, що є предметом позапланової безвізної перевірки, Національний банк України має право направляти учаснику ринку небанківських фінансових послуг додаткові вимоги про надання документів та/або інформації.

8. За результатами перевірки складається звіт про проведення такої перевірки.

9. Порядок проведення перевірок та оформлення їх результатів визначається Національним банком України»;

14) у частині першій статті 31 слова «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у всіх відмінках замінити словами «Національний банк України» у відповідному відмінку;

15) у статті 32:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Національний банк України у межах своїх повноважень у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг здійснює співробітництво з міжнародними організаціями, державними органами і неурядовими організаціями іноземних держав з питань, що належать до його компетенції.

Національний банк України має право в рамках міжнародного співробітництва укладати в письмовій формі міжнародні договори (угоди, меморандуми, протоколи тощо) або документи, які не регулюються міжнародним правом (далі — міжвідомчі договори), чи приєднуватися до них»;

у частинах другій і третій слова «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у всіх відмінках замінити словами «Національний банк України» у відповідному відмінку;

в абзаці третьому частини третього слова «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національним банком України»;

16) статтю 33 виключити;

17) статті 34 і 35 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Ліцензування діяльності з надання небанківських фінансових послуг

1. Національний банк України при здійсненні ліцензування діяльності у сфері небанківських фінансових послуг керується принципами, передбаченими пунктами 1 - 5 частини першої статті 29 цього Закону, а також принципами ліцензування діяльності з надання небанківських фінансових послуг:

1) свободи та рівності прав суб'єктів господарювання, який передбачає:

вільний вибір суб'єктом господарювання провадження встановленого законом виду діяльності, що підлягає ліцензуванню, і території такої діяльності; заборону використання ліцензування для обмеження конкуренції;

2) комплексного аналізу, який передбачає всебічний аналіз Національним банком України кожної особи для прийняття щодо неї рішень у сфері ліцензування;

3) правової визначеності та обґрунтованого сумніву, який передбачає встановлення нормативно-правовими актами у сфері ліцензування вимог до осіб, умов здійснення ними певної діяльності та документів, що подаються ними до Національного банку України в межах ліцензійних процедур, а також надання Національному банку України права, за наявності обґрунтованого сумніву щодо дотримання таких вимог, або наявності інформації, яка потребує додаткової оцінки, вимагати надання уточнень, пояснень та/або додаткових документів, необхідних для отримання впевненості в тому, що встановлені вимоги дотримуються належним чином.

2. Національний банк України в межах компетенції у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг видає небанківським фінансовим установам та особам, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг, передбачених пунктами 3 - 9, 11 частини першої статті 4 цього Закону.

3. Проведення діяльності, зазначеної у частині другій цієї статті, дозволяється лише після отримання відповідної ліцензії. Особи, які здійснюють діяльність без відповідної ліцензії, несуть відповідальність згідно із законом.

4. Ліцензія, яка надається для провадження діяльності з надання фінансових послуг, не може передаватися третім особам.

Стаття 35. Документи, що подаються до Національного банку України для одержання ліцензії

1. Особа, яка має намір провадити певний вид діяльності з надання фінансових послуг, що підлягає ліцензуванню, звертається до Національного банку України із заявою про видачу ліцензії.

У заяві про видачу ліцензії повинні міститися відомості про особу заявника (найменування, місцезнаходження, банківські реквізити, ідентифікаційний код) та інші відомості, визначені нормативно-правовими актами Національного банку України. У разі наявності у заявника філій, інших відокремлених підрозділів, які провадитимуть діяльність на підставі отриманої ліцензії, у заяві зазначається їх місцезнаходження.

2. До заяви про видачу ліцензії додаються документи, вичерпний перелік та вимоги до змісту яких встановлені законами з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг та нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк має право вимагати від заявника надання додаткової інформації або документів для уточнення відомостей, які містяться в поданих документах, з наведеним обґрунтування у потребі такої інформації/документів.

3. Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом, копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів Національним банком України та підписом відповідальної особи.

Вимоги до форми подання документів (паперової або електронної) встановлюються нормативно-правовими актами Національного банку України.

4. Національний банк України протягом десяти робочих днів після одержання заяви про видачу ліцензії має право залишити її без розгляду в разі:

1) подання документів для отримання ліцензії не в повному обсязі;

2) оформлення заяви про видачу ліцензії або хоча б одного з документів, що додаються до заяви, із порушенням вимог цього Закону та/або нормативно-правового акта Національного банку України.

5. Національний банк України в письмовій формі повідомляє заявника про залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду із зазначенням підстав залишення заяви без розгляду. Заявник має право повторно подати заяву про видачу ліцензії після усунення причин, що стали підставою для залишення його заяви про видачу ліцензії без розгляду.

6. Особа, яка має намір провадити певний вид діяльності з надання фінансових послуг, що ліцензується, має право подати до Національного банку України заяву про видачу ліцензії одночасно із заявою про включення такої особи до Державного реєстру фінансових установ або реєстру осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги»;

18) у статті 36:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Національний банк України приймає рішення про видачу ліцензії або про відмову у її видачі у

строк не більше 30 робочих днів з дня одержання заяви про видачу ліцензії та повного пакета документів, що додаються до заяви, якщо інший строк не встановлений законом.

Якщо заява про видачу ліцензії була подана до Національного банку України разом із заявою про включення відповідної особи до Державного реєстру фінансових установ або реєстру осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, Національний банк України має право прийняти одночасно рішення про включення особи до відповідного реєстру та про видачу ліцензії.

Національний банк України має право продовжити строк розгляду заяви про видачу ліцензії та документів, що додаються до заяви, але не більше ніж на 30 робочих днів, у разі необхідності перевірки достовірності поданих документів/інформації та/або отримання додаткових документів/інформації, необхідних для прийняття рішення.

Національний банк України письмово повідомляє заявника про продовження строку розгляду заяви про видачу ліцензії та документів, що додаються до заяви»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії є:

1) недостовірність поданих заявником відомостей;

2) невідповідність заявника та/або поданих документів вимогам закону та/або нормативно-правового акта Національного банку України, яким визначаються порядок та умови видачі ліцензії, встановлені для виду діяльності, зазначеного в заяві про видачу ліцензії.

У разі прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії Національний банк України повідомляє про це заявника із зазначенням підстав для відмови»;

у частинах четвертій та п'ятій слова «органу ліцензування» замінити словами «Національного банку України»;

у частині п'ятій слова «ліцензійним умовам, встановленим для виду господарської діяльності, зазначеного в заяві про видачу ліцензії» замінити словами «та/або поданих ним документів умовам видачі відповідної ліцензії»;

19) статтю 37 виключити;

20) у статті 38:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. У разі прийняття рішення про видачу ліцензії Національний банк України не пізніше наступного робочого дня з дня його прийняття:

вносить відповідний запис до Державного реєстру фінансових установ або реєстру осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги;

надає заявнику витяг з відповідного реєстру про видачу ліцензії.

Ліцензія набирає чинності з дня внесення Національним банком України запису до відповідного реєстру»;

частини другу та третю виключити;

у частині четвертій слова «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національним банком України».

21) розділ VI доповнити статтею 38¹ такого змісту:

«Стаття 38¹. Підстави відкликання (анулювання) ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг

1. Національний банк України має право прийняти рішення про анулювання ліцензії, виданої небанківській фінансовій установі або особі, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, з таких підстав:

1) отримання заяви небанківської фінансової установи або особи, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, про анулювання ліцензії;

2) прийняття небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, рішення про припинення юридичної особи (крім реорганізації);

3) наявність в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань відомостей про державну реєстрацію припинення небанківської фінансової установи або особи, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги;

4) визнання небанківської фінансової установи або особи, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, банкрутом;

5) невиконання небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, розпорядження, рішення Національного банку України про усунення виявлених порушень ліцензійних умов;

6) повторне порушення небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, ліцензійних умов. Повторним порушенням ліцензійних умов вважається вчинення протягом двох років з дня видання Національним банком України розпорядження, рішення про усунення порушень ліцензійних умов нового порушення хоча б однієї з ліцензійних умов, щодо якої видавалося таке рішення (розпорядження);

7) виявлення недостовірних даних у документах, поданих небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, разом із заявою про отримання ліцензії;

8) виявлення факту (фактів) здійснення небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, ризикової діяльності, що загрожує інтересам вкладників та/або інших кредиторів такої установи (особи). Перелік ознак, наявність яких є підставою для висновку Національного банку України про провадження небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, загрожує інтересам вкладників та/або інших кредиторів такої установи (особи). Перелік ознак, наявність яких є підставою для висновку Національного банку України про провадження небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, визначається нормативно-правовим актом Національного банку України та оприлюднюється у встановленому законом порядку;

9) ненадання небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, жодної фінансової послуги протягом року з дня отримання ліцензії;

10) систематичне порушення небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

11) відмова небанківської фінансової установи або особи, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, у проведенні перевірки Національним банком України, зокрема, недопуск уповноважених осіб Національного банку України до здійснення перевірки, ненадання документів, інформації щодо предмета перевірки, відмова в доступі до приміщень, об'єктів, що використовуються при наданні фінансових послуг, або

відсутність протягом першого дня перевірки особи, уповноваженої представляти інтереси небанківської фінансової установи (особи, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги) на час проведення перевірки;

12) невідповідність структури власності небанківської фінансової установи або особи, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, та/або власників істотної часті в ній вимогам законодавства України;

13) невідповідність ділової репутації небанківської фінансової установи або особи, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, її керівників та/або власників істотної часті вимогам законодавства України;

14) незабезпечення небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, наявності мінімального капіталу/власного (стаутного та/або додаткового) капіталу в розмірі, передбаченому законодавством України;

15) нерозкриття (неповне розкриття)/непідтвердження (неповне підтвердження) небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, інформації щодо джерел походження коштів, з яких складається її власний (статутний та/або додатковий) капітал, на підставах і в порядку, визначених законодавством України;

16) виявлення двох та більше порушень вимог нормативно-правових актів Національного банку України щодо забезпечення реалізації і моніторингу ефективності застосованих Радою національної безпеки та оборони України відповідно до Закону України «Про санкції» спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій»);

22) у статті 39:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. У разі порушення законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність з надання небанківських фінансових послуг, Національний банк України у межах своїх повноважень має право застосувати заходи впливу відповідно до закону»;

у частині другій слова «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національний банк України»;

23) у статті 40:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«1. Національний банк України у межах своїх повноважень у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг має право застосувати такі заходи впливу»;

у пункті 3 та в абзаці другому пункту 7 слова та цифри «статтями 41 і 43» замінити словом та цифрами «статтею 41»;

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) тимчасово зупинити або відкликати (анулювати) ліцензію на провадження діяльності з надання фінансових послуг»;

в абзаці другому пункту 7 слова «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національний банк України»;

пункт 9 виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Порядок та умови застосування заходів впливу у сфері державного регулювання діяльності на ринках небанківських фінансових послуг (крім зазначеної в абзаці другому частини першої статті 21 цього Закону) встановлюються законами України та нормативно-правовими актами Національного банку України»;

у частині третій слова «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національного банку України»;

24) у статті 41:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«1. Національний банк України у межах своїх повноважень у сфері державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг застосовує до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) штрафні санкції за»;

у пункті 3 слова «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національного банку України»;

частини другу і третю викласти у такій редакції:

«2. Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) у вигляді накладення штрафу набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення. У разі якщо рішення Національного банку України про застосування заходу впливу до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) у вигляді накладення штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності не було виконано або не було оскаржено у судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, підлягає оформленню Національним банком України відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.

3. Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) у вигляді накладення штрафу може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства. У разі якщо зазначене рішення протягом місяця з дня набрання ним чинності було оскаржено у судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням з урахуванням строків, передбачених Законом України «Про виконавче провадження»;

25) у статті 42:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Штрафи, передбачені статтею 41 цього Закону, накладаються Головою Національного банку України, іншими уповноваженими посадовими особами Національного банку України після розгляду матеріалів, що засвідчують факт правопорушення»;

у частині шостій слова «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національного банку України»;

26) статті 43 і 45 виключити;

27) у статті 46:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«1. Національний банк України має право призначити тимчасову адміністрацію фінансової установи (крім банку), діяльність якої ліцензується Національним банком України, у разі»;

пункт 1 доповнити абзацом другим такого змісту: «Знаки систематичного порушення визначаються нормативно-правовим актом Національного банку України»;

у тексті слова «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у всіх відмінках замінити словами «Національний банк України» у відповідному відмінку;

28) у статті 47:

у частинах першій, третій — восьмій, одинадцятій

слова «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у всіх відмінках замінити словами «Національний банк України» у відповідному відмінку;

у частині другій слова «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «органу, який здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг»;

частину дванадцятую викласти в такій редакції: «12. Національний банк України перед призначенням тимчасового адміністратора зобов'язаний переконатися у тому, що конфлікт інтересів відсутній»;

у частині тринадцятій слова «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, яка» замінити словами «Національний банк України, який»;

пункти 1 і 4 частини п'ятнадцятої викласти в такій редакції:

«1) здійснювати діяльність за наявності конфлікту інтересів, за винятком випадків, коли про це відомо Національному банку України і він дозволив продовжити роботу»;

«4) приймати зобов'язання від імені Національного банку України без його письмового дозволу»;

29) у тексті Закону слова «державний орган, що здійснює регулювання ринків фінансових послуг», «орган державного регулювання ринків фінансових послуг», «державний орган з питань регулювання діяльності фінансових установ та ринків фінансових послуг», «орган, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг», «уповноважений державний орган» у всіх відмінках і числах замінити словами «орган, який здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг» у відповідному відмінку та числі.

7. У Законі України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами):

1) у статті 2:

у частині восьмій слова «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національним банком України»;

у частині сімнадцятій слова «за погодженням з Національним банком України» виключити;

2) у назві статей 36 та 37 слова «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Уповноваженого органу»;

3) статтю 37 доповнити пунктами 13 та 14 такого змісту:

«13) визначити порядок видачі страхових ліцензій на проведення конкретних видів страхування та порядок їх зупинення, поновлення та відкликання (анулювання);

14) визначити вимоги до осіб, які мають намір провадити діяльність із страхування, умови провадження відповідної діяльності та порядок контролю за їх додержанням»;

4) статтю 38 викласти в такій редакції:

«Стаття 38. Ліцензування страхової діяльності Уповноважений орган видає страховикам ліцензію на провадження конкретних видів страхування в порядку, встановленому законодавством України.

Страховики, які отримали ліцензію на провадження страхової діяльності із страхування життя, не мають права займатися іншими видами страхування»;

5) статтю 39 виключити;

6) у статті 46:

у частинах другій та третій слова «Національна комісія, що здійснює державне

повнити словами «адміністрування», а слова «за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

10) у статті 20¹: у частині п'ятій слова «за погодженням з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити; у частині десятій:

в абзаці першому слова «ліцензії на надання послуг у системі накопичувального пенсійного забезпечення» замінити словами «ліцензії на діяльність з надання послуг у накопичувальній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування»;

у пункті 3 слова «ліцензії на надання фінансових послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування» замінити словами «ліцензії на діяльність з надання послуг у накопичувальній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування»;

у тексті статті слова «ліцензія на надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування» у всіх відмінках замінити словами «ліцензія на діяльність з надання послуг у накопичувальній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування»;

11) в абзаці п'ятому частини першої статті 21 слова «пенсійних фондів» замінити словами «недержавних пенсійних фондів»;

12) в абзаці першому частини третьої статті 25 слова «використовуються серія і номер» замінити словами «використовується серія (та за наявності — номер)»;

13) у назві та тексті статті 27 слова «адміністрування пенсійного фонду» у всіх відмінках та числах замінити словами «адміністрування недержавних пенсійних фондів»;

14) у статті 28: у назві та тексті слова «діяльності з адміністрування пенсійних фондів» замінити словами «діяльності з адміністрування недержавних пенсійних фондів»;

у частині другій слова «договори про адміністрування пенсійного фонду» замінити словами «договори про адміністрування недержавного пенсійного фонду»;

у частині четвертій слова «договору про адміністрування пенсійного фонду» замінити словами «договору про адміністрування недержавного пенсійного фонду»;

15) у частині першій статті 32 слова «Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, а якщо адміністратор має ліцензію на провадження діяльності з управління активами пенсійного фонду, — також і» виключити;

16) статтю 33 виключити;

17) в абзаці першому частини першої статті 37 слова «національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та» виключити;

18) у пункті 1¹ частини другої статті 38 слова «за погодженням з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

19) у частині другій статті 40 слова «за погодженням з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

20) у частині другій статті 43 слова «за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

21) у статті 44:

у частині четвертій:

у пункті 1 слова «Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та» виключити;

в абзаці четвертому слова «за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

у частині п'ятій слова «та національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

22) у статті 45:

в абзаці першому частини другої слова «національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та» виключити;

у пункті 1 частини п'ятої слова «національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

у частині сьомій слова «за погодженням з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

23) у частині третій статті 46 слова «і Національній комісії, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг» виключити;

24) в абзаці першому частини шостої статті 47 слова «за погодженням з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

25) в абзаці тринадцятому частини першої статті 48 слова «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, спільно з» виключити;

26) у частині шостій статті 49 слова «за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

27) абзац другий частини четвертої статті 51 викласти в такій редакції:

«Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку зобов'язана повідомити про це раду такого пенсійного фонду»;

28) в абзаці другому частини четвертої статті 52 слова «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням із Національним банком України»;

29) в абзаці четвертому частини першої статті 53 слова «ліцензію на надання фінансових послуг у системі накопичувального пенсійного забезпечення» замінити словами «ліцензію на діяльність з надання послуг у накопичувальній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування»;

30) у пункті 3 частини другої статті 54, в абзацах другому та третьому частини першої статті 56 і в абзаці третьому частини першої статті 64 слова «серія і номер» замінити словами «номер (та за наявності — серія)»;

31) у частині восьмій статті 64 слова «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку»;

32) частини другу, третю, сьому та дев'яту статті 67 викласти в такій редакції:

«2. Державний нагляд та контроль за діяльністю недержавних пенсійних фондів, адміністраторів пенсійних фондів, осіб, що здійснюють управління активами пенсійних фондів, зберігачів, страхових організацій та банківських установ здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у межах повноважень і в порядку, визначених цим Законом, Законом України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» та іншими актами законодавства України.

3. Національний банк України зобов'язаний письмово повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про санкції до страхових

організацій або до банківських установ, що надають послуги у сфері недержавного пенсійного забезпечення, та підстави їх застосування протягом 10 робочих днів з моменту накладення таких санкцій.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку зобов'язана письмово повідомляти Національний банк України про санкції до страхових організацій або до банківських установ, що надають послуги у сфері недержавного пенсійного забезпечення, та підстави їх застосування протягом 10 робочих днів з моменту накладення таких санкцій»;

«7. У разі неналежного виконання зобов'язань банківською установою, що відкриває пенсійні депозитні рахунки, Національний банк України зобов'язаний поінформувати Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про вжиті заходи»;

«9. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку застосовує засоби нагляду, інспектування та заходи впливу згідно із законодавством про державне регулювання ринку цінних паперів»;

33) у тексті Закону слова «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» та «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у всіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

10. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами):

1) у статті 1:

в абзаці тридцять восьмому слово «здійснення» замінити словом «провадження», а слова «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» — словами «Національним банком України»;

в абзаці сорок третьому слова «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та» виключити;

2) частину другу статті 3 викласти у такій редакції:

«2. Суб'єктами системи накопичувального пенсійного забезпечення є:

особи, на користь яких здійснюються накопичення, включаючи перерахування внесків, та інвестування коштів (учасники);

особи, які або від імені яких здійснюються перерахування внесків (вкладники);

Накопичувальний фонд;

недержавні пенсійні фонди;

юридичні особи, які здійснюють діяльність із адміністрування недержавних пенсійних фондів, управління та зберігання пенсійних активів;

страхові організації, які уклали договори страхування довичної пенсії з учасниками, страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника;

банківські установи, які уклали договори про відкриття пенсійних депозитних рахунків»;

3) у частині четвертій статті 75 слова «національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» та «і національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

4) у частині сьомій статті 78:

абзац другий викласти у такій редакції:

«Аудитори, які проводять аудиторську перевірку суб'єктів системи накопичувального пенсійного забезпечення, мають відповідати вимогам, встановленим Законом України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність»;

в абзаці восьмому слова «Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та» виключити;

5) у частині восьмій статті 80:

в абзаці першому слова «за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

в абзаці четвертому слова «Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з» виключити;

6) в абзаці другому частини другої статті 81 слова «національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку» виключити та доповнити словами «а також двох представників від Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

7) у частині першій статті 84 слова «Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

8) у частині першій статті 86:

у пункті 2:

в абзаці першому слова «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

в абзаці другому слова «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку» і замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку»;

у пункті 5 слова «і національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

у пункті 6 слова «за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

9) в абзаці першому частини другої статті 87 слова «і Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

10) у статті 99:

у частині третій:

в абзаці п'ятому пункту 7 слова «і Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

у пункті 7² слова «Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

у пункті 7³ слова «Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

в абзаці першому частини дев'ятої слова «і Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

у пункті 9 статті 104 слова «фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «державне регулювання ринку цінних паперів»;

11) у пункті 9 частини першої статті 104 слова «фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «державне регулювання ринку цінних паперів»;

12) у тексті Закону слова «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» та «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у всіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

11. У Законі України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 52, ст. 377 із наступними змінами):

1) у статті 4:

у частині першій слова «дозвіл/ліцензію» замінити словом «ліцензію»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку визначає порядок видачі ліцензій управителям та їх анулювання, умови провадження ними

діяльності, а також порядок контролю за їх додержанням».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

2) четверте та п'яте речення частини першої статті 7 виключити;

3) у статтях 14, 23, 33 та 34 слова «Кабинет Міністрів України» у всіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку;

4) частину першу статті 24 викласти в такій редакції:

«Нагляд та регулювання діяльності управителів ФФБ здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку»;

5) частину першу статті 36 викласти в такій редакції:

«Нагляд та регулювання діяльності управителів ФОН здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку»;

6) статтю 38 викласти в такій редакції:

«Стаття 38. Емісія сертифікатів ФОН
Емісія сертифікатів ФОН здійснюється в порядку, встановленому законодавством про цінні папери»;

7) статті 41, 42 та 43 виключити;

8) абзац п'ятий частини першої статті 45 виключити;

9) статтю 47 викласти у такій редакції:

«Стаття 47. Реєстрація власників сертифікатів ФОН

Облік, набуття, припинення та перехід прав власності на сертифікати ФОН здійснюються відповідно до законодавства про депозитарну систему»;

10) у статті 48 слова «національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку», а слова «а також має дозвіл на здійснення емісії сертифікатів ФОН» виключити;

11) у розділі VI «Прикінцеві положення»:

пункт 6 виключити;

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку забезпечити контроль за виконанням управителями цього Закону».

12. У частині другій статті 3 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79 із наступними змінами):

абзаці третій і четвертий викласти в такій редакції:

«актів Національного банку України, за винятком нормативно-правових актів Національного банку України, які спрямовані на виконання ним функцій, визначеної пунктом 8¹ статті 7 Закону України «Про Національний банк України», і мають ознаки регуляторного акта;

актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

абзац п'ятий виключити.

13. Підпункт «а» пункту 17.7 статті 17 Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 49, ст. 527; 2014 р., № 6-7, ст. 80) викласти у такій редакції:

«а) у сфері регулювання та нагляду за операціями продажу товарів на умовах споту та форварду, а також за правильністю укладення та виконання зобов'язань за іншими видами товарних деривативів — Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку».

14. У пункті 1.10 статті 1 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 1; 2012 р., № 7, ст. 53) слова «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національний банк України».

15. В абзаці дванадцятому статті 3 Закону України «Про організацію формування та обігу кредитних історій» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 32, ст. 421; 2009 р., № 29, ст. 394; 2012 р., № 7, ст. 53) слова «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національний банк України».

16. У Законі України «Про іпотечні облигації» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 16, ст. 134; № 31, ст. 268; 2011 р., № 43, ст. 448; 2012 р., № 7, ст. 53):

1) частину третю статті 8 викласти в такій редакції:

«3. Іпотечне покриття та операції з ним обліковуються емітентом відокремлено у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

2) у пункті 3 частини першої статті 17¹ слова «за погодженням з Національним банком України» виключити;

3) частину першу статті 27 викласти в такій редакції:

«1. Державне регулювання, нагляд та контроль у сфері емісії та обігу іпотечних облигацій і діяльності фінансових установ здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку».

17. У Законі України «Про цінні папери та фондовий ринок» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268 із наступними змінами):

1) підпункт «б» пункту 3 частини п'ятої статті 3 виключити;

2) у статті 16:

абзац третій частини першої викласти в такій редакції:

«3. Іпотечне покриття та операції з ним обліковуються емітентом відокремлено у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

2) у пункті 3 частини першої статті 17¹ слова «за погодженням з Національним банком України» виключити;

3) частину першу статті 27 викласти в такій редакції:

«1. Державне регулювання, нагляд та контроль у сфері емісії та обігу іпотечних облигацій і діяльності фінансових установ здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку».

17. У Законі України «Про цінні папери та фондовий ринок» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268 із наступними змінами):

1) підпункт «б» пункту 3 частини п'ятої статті 3 виключити;

2) у статті 16:

абзац третій частини першої викласти в такій редакції:

«провадження банком діяльності з торгівлі цінними паперами, депозитарної діяльності та діяльності з управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю»;

частину другу доповнити абзацами сьомим та восьмим такого змісту:

«діяльність з адміністрування недержавних пенсійних фондів»;

діяльність з управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю»;

3) частину першу статті 18 викласти в такій редакції:

«1. Діяльність з управління активами інституційних інвесторів — професійна діяльність учасника фондового ринку — компанії з управління активами, що провадяться такою компанією за винагороду від свого імені або на підставі відповідного договору.

Діяльність з управління активами інституційних інвесторів включає:

діяльність з управління активами;

діяльність з управління іпотечним покриттям»;

4) доповнити статтями 18¹ і 18² такого змісту:

«Стаття 18¹. Діяльність з адміністрування недержавних пенсійних фондів

1. Діяльність з адміністрування недержавних пенсійних фондів — професійна діяльність учасника фондового ринку — адміністратора недержавного пенсійного фонду, що провадиться ним за винагороду від свого імені та на підставі відповідного договору з недержавним пенсійним фондом.

2. Діяльність

до закону» замінити словами «діяльність з надання банкам послуг з інкасації»;

пункти 2 та 3 виключити.

24. У Законі України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 9, ст. 50):

1) у частині шостій статті 14 слова «національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

2) абзаци першої та другої частини першої статті 16 викласти у такій редакції:

«1. Рада нагляду складається із семи осіб, по одному представнику від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, двох представників Національного банку України і трьох осіб з числа неприпрактикуючих осіб.

Три особи з числа неприпрактикуючих осіб обираються за відкритим конкурсом із прозорою процедурою номінаційним комітетом, що формується шляхом делегування по одному представнику від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Аудиторської палати України, двох представників Національного банку України та трьох представників професійної організації аудиторів та бухгалтерів, які є членами Міжнародної федерації бухгалтерів»;

3) абзац шостий частини восьмої статті 19 викласти у такій редакції:

«4) по одній особі від Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного розвитку, та двох осіб від Національного банку України»;

4) у частині другій статті 36 слова «та Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити;

5) в абзаци першому частини другої статті 43 слова «Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «Національним банком України»;

6) в абзаци другому частини четвертої статті 45 слова «Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 липня 2020 року, крім пунктів 6, 9, 11-14 цього розділу, які набирають чинності та вводяться в дію з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

1) Закон України «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 1, ст. 1; 2005 р., № 10, ст. 196; 2006 р., № 13, ст. 110; 2010 р., № 34, ст. 486, № 46, ст. 539; 2012 р., № 7, ст. 53; 2013 р., № 51, ст. 716);

2) Декрет Кабінету Міністрів України від 17 березня 1993 року № 23-93 «Про довірчі товариства» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 19, ст. 207; 1995 р., № 14, ст. 93).

3. Акти Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України, видані до 1 липня 2020 року, діють до визнання їх такими, що втратили чинність, відповідними нормативно-правовими актами Національного банку України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятими в межах повноважень, встановлених Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг».

Національний банк України з 1 липня 2020 року і до дня набрання чинності відповідним нормативно-правовим актом Національного банку України видає ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім банківської ліцензії та інших ліцензій, видача яких належить до повноважень Національного банку України станом на день введення в дію цього Закону) у порядку, визначеному ліцензійними умовами провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку з 1 липня 2020 року і до дня набрання чинності відповідним нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку видає ліцензії на провадження відповідної діяльності з надання фінансових послуг управителям відповідно до Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» та адміністраторам недержавних пенсійних фондів у порядку, визначеному ліцензійними умовами провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

4. Ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг та/або свідоцтва про реєстрацію фінансової установи, видані Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є чинними і продовжують діяти після набрання чинності цим Законом, крім ліцензій, які вважаються переоформленими відповідно до пункту 10 цього розділу.

5. Банки, які станом на 1 липня 2020 року у порядку, визначеному законодавством, провадять діяльність із залучення коштів установників управління майном з метою фінансування будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю, а також мають в управлінні створені до 1 липня 2020 року відповідно до закону фонди фінансування будівництва та/або фонди операцій з нерухомістю, продовжують зазначену діяльність до завершення функціонування таких фондів та виконання всіх зобов'язань перед установниками управління майном у рамках зазначених фондів.

Для створення або набуття в управління фондів фінансування будівництва та/або фондів операцій з нерухомістю після 1 липня 2020 року банки повинні отримати передбачену цим Законом ліцензію на провадження професійної діяльності на ринку цінних паперів та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення — діяльності з управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю.

6. Установити, що процедури реєстрації, внесення відомостей до реєстрів та баз даних і виключення відомостей з реєстрів, ліцензування діяльності фінансових установ, розпочаті Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, завершуються цією комісією у визначені строки, але не пізніше 1 липня 2020 року.

нансових послуг, завершуються цією комісією у визначені законодавством строки, але не пізніше 1 липня 2020 року.

Установити, що процедури, зазначені в абзаци першому цього пункту, розпочаті Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та не завершені цією комісією до 1 липня 2020 року, завершуються Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в межах повноважень, встановлених Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг». У такому разі перебіг строків для проведення Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку зазначених процедур починається з 1 липня 2020 року.

7. Установити, що з 1 липня 2020 року процедури реєстрації, внесення відомостей до реєстрів та баз даних і виключення відомостей з реєстрів, ліцензування діяльності фінансових установ здійснюються Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку у межах повноважень, встановлених Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг».

Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку з 1 липня 2020 року є правонаступниками Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у здійсненні повноважень та виконанні функцій з державного регулювання та нагляду у сфері ринків фінансових послуг у межах повноважень, встановлених Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг».

8. Установити, що з 1 липня 2020 року Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку є процесуальними правонаступниками Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у судах у межах повноважень, встановлених Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг».

9. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, зобов'язана до 1 липня 2020 року забезпечити передачу Національному банку України, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку в межах повноважень, встановлених Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», в упорядкованому стані документів, звітів, відомостей, повідомлень, іншої інформації (крім справ з особового складу), що були отримані або створені в процесі виконання повноважень та функцій, включаючи інформацію (базу даних), що міститься у Державному реєстрі фінансових установ та інших реєстрах та переліках, ведення яких здійснювалося Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, на 1 липня 2020 року.

Документи, які мають бути передані до державних архівних установ, передаються відповідно до законодавства.

10. Установити, що з 1 липня 2020 року ліцензії вважаються переоформленими таким чином:

ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів) на послуги управління

майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю відповідно до Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» вважаються переоформленими на ліцензії на провадження професійної діяльності на ринку цінних паперів та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення — діяльності з управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю;

ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів) на послуги в системі накопичувального пенсійного забезпечення в частині адміністрування недержавних пенсійних фондів вважаються переоформленими на ліцензії на провадження професійної діяльності на ринку цінних паперів та діяльності у системі накопичувального пенсійного забезпечення — діяльності з адміністрування недержавних пенсійних фондів;

ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів) на послуги надання гарантій та поручительств вважаються переоформленими на ліцензії на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів) на послуги надання гарантій.

11. Саморегуліваті організації адміністраторів недержавних пенсійних фондів до 1 липня 2020 року повинні привести свою діяльність у відповідність із цим Законом.

12. Рекомендувати Президентові України вжити заходів щодо консолідації функцій з державного регулювання ринків фінансових послуг та привести свої акти у відповідність із цим Законом.

13. Кабінету Міністрів України: забезпечити визнання такою, що втратила чинність, Постановою Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2016 року № 913 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів)» після набрання чинності відповідними нормативно-правовими актами Національного банку України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятими в межах повноважень, встановлених Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг»;

до 1 липня 2020 року: забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

14. Національному банку України та Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку:

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ, 12 вересня 2019 року. № 79-IX.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» щодо надання державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених іноземним суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму в Україні

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 20, ст. 240) такі зміни:

1. У статті 7:

1) пункт 4 частини першої після слова «здійснених» доповнити словом «іноземним»;

2) частину другу доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

«Державна підтримка на виробництво (створення) одного фільму (серіалу) здійснюється лише в одній з форм, передбачених пунктами 1-4 частини першої цієї статті.

При цьому вимога культурного тесту не поширюється на фільми, щодо яких в Україні виконуються роботи та/або надаються послуги з організації виробництва та безпосередньо виробництва та/або анімації, та/або монтажно-тонувальні роботи, та/або роботи із створення комп'ютерної графіки (CG), включаючи роботи із створення ефектів симуляції фізичних процесів (VFX). Для цієї частини першої статті 10 та статті 11 цього Закону вважається, що такі фільми пройшли культурний тест, якщо мінімум 50 відсотків осіб, залучених до виконання робіт/надання послуг на території України, є громадянами України».

2. Частину шосту статті 8 після слова «здійснених» доповнити словом «іноземним».

3. Абзац перший частини третьої статті 10 після слова «здійснених» доповнити словом «іноземним».

4. У статті 11:

1) назву після слова «здійснених» доповнити словом «іноземним»;

2) частину першу викласти в такій редакції:

«1. З метою створення для іноземних суб'єктів кінематографії сприятливих умов для виробництва фільмів на території України з використанням розташованих в Україні сценічно-постановочних засобів виробництва, павільйонів, місцевостей (локацій), послуг українських суб'єктів кінематографії, готельних послуг тощо іноземним суб'єктам кінематографії надається державна підтримка у формі державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених іноземним суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму.

Обов'язковою умовою отримання державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених іноземним суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму, є відсутність резидентів України серед його власників, учасників, акціонерів, у тому числі кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), а також посадовців осіб цього іноземного суб'єкта кінематографії»;

3) пункт 1 частини другої викласти в такій редакції:

«1) відшкодування частини фактично здійснених суб'єктом кінематографії кваліфікованих витрат (платежів) на виробництво (створення) фільмів — у розмірі 25 відсотків загального обсягу таких кваліфікованих витрат (платежів), визначених частиною четвертою цієї статті.

Іноземний суб'єкт кінематографії може додатково отримати відшкодування у розмірі 5 відсот-

ків загального обсягу кваліфікованих витрат (платежів) у разі, якщо мінімум чотири культурні критерії культурного тесту є виключно українськими (культура/історія/міфологія/релігія/архітектура/оточення тощо) або якщо фільм містить сцени (не менше 5 відсотків загальної тривалості фільму), в яких персонажі фільму читають книгу (книги) українського автора, у тому числі в перекладі іншою мовою, а сюжетна лінія/сценарій/центральна тема зосереджені на відповідних діях персонажів фільму у спосіб, що дає змогу ідентифікувати книгу (книги) українського автора, або якщо сюжетна лінія/сценарій/центральна тема фільму базуються на українському літературному творі чи на темі (подіях) збройної агресії держави-агресора проти України, а у сюжеті фільму безпосередньо чи опосередковано надається оцінка діям держави-агресора, яка відповідає оцінці, висновкам, констатованим законодавством України, зокрема визнається, що держава-агресор чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території, порушує принципи та норми міжнародного права»;

4) у пункті 4 частини третьої слова «суб'єктом кінематографії України або» виключити;

5) абзаци другий — шостий пункту 5 частини третьої викласти в такій редакції:

«4 тисячі прожиткових мінімумів для працездатних осіб — для фільмів, зазначених у підпункті «а» пункту 2 цієї частини;

1 тисяча 120 прожиткових мінімумів для працездатних осіб — для фільмів, зазначених у підпункті «б» пункту 2 цієї частини;

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» з питань телебачення і радіомовлення та призначення членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 265; 2006 р., № 18, ст. 155) такі зміни:

1) частину першу статті 1 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Національна рада прирівнюється до першого рівня державних органів, визначених Законом України «Про державну службу»;

2) частину третю статті 4 викласти в такій редакції:

«3. Повноваження члена Національної ради починаються з дня його призначення і тривають п'ять років, за винятком випадків, передбачених цим Законом. Після закінчення п'яти років повноваження члена Національної ради тривають до дня призначення нового члена Національної ради суб'єктом призначення, за винятком випадків дострокового припинення повноважень члена Національної ради»;

3) у статті 5:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Верховна Рада України призначає членів Національної ради на альтернативній основі протягом двох місяців з дня припинення повноважень члена (членів) Національної ради, який був (були) призначений (призначені) Верховною Радою України. Припинення повноважень члена Національної ради відбувається відповідно до постанов Верховної Ради України. Після припинення повноважень член (члени) Національної ради продовжує (продовжують) виконувати обов'язки до дня призначення нового члена Національної ради Верховною Радою України, за винятком випадків дострокового припинення повноважень члена Національної ради»;

у частині другій слова «Протягом трьох днів з» замінити словами та цифрами «За 90 днів до»; частину четверту — шосту викласти в такій редакції:

«4. Голосування у Верховній Раді України щодо призначення членом (членами) Національної ради відбувається одночасно на всі вакантні по-

сади членів Національної ради, які призначаються Верховною Радою України.

Вакантними вважаються всі посади членів Національної ради, повноваження яких припинені постановою Верховної Ради України або достроково припинені з підстав, передбачених цим Законом. Не вважається вакантною посада члена Національної ради, якщо його повноваження припинені в останній день строку подання пропозицій щодо кандидатур, передбаченою частиною другою цієї статті, або після закінчення такого строку.

Кандидатури на посади членів Національної ради вводяться до проекту постанови Верховної Ради України у послідовності, визначеній попереднім рейтинговим голосуванням, та у кількості, що відповідає кількості вакантних посад членів Національної ради, які призначаються Верховною Радою України. Призначеними на посади членів Національної ради вважаються особи, за призначення яких проголосувала

більшість від конституційного складу Верховної Ради України.

5. Якщо під час попереднього рейтингового голосування кілька кандидатів набрали однаково кількість голосів, черговість їх внесення до проекту постанови Верховної Ради України визначається додатковим рейтинговим голосуванням стосовно цих кандидатів, яке проводиться безпосередньо перед голосуванням щодо призначення членів Національної ради.

6. У разі якщо за результатами голосування Верховної Ради України не призначені члени Національної ради на всі вакантні посади членів Національної ради, які призначаються Верховною Радою України, вся процедура призначення проводиться повторно, починаючи з оголошення комітетом Верховної Ради України, до компетенції якого віднесено питання телерадіомовлення, про відбір кандидатур на посаду члена (членів) Національної ради. Кандидатури на посаду члена Національної ради, які брали участь у попередньому відборі, мають право брати участь у повторному відборі на загальних засадах, встановлених цим Законом».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 1 та абзацу четвертого підпункту 3 пункту 1 цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2020 року.

Президент України

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ, 2 жовтня 2019 року. № 138-IX.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підстав передачі справи на розгляд Великої Палати Верховного Суду та щодо строків повернення справи

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) параграф 3 глави 1 розділу IV доповнити статтею 285¹ такого змісту:

«Стаття 285¹. Повернення справи

1. Після закінчення апеляційного розгляду справа у п'ятнадцятиденний строк повертається до суду першої інстанції, який її розглядав»;

б) частину шосту статті 302 викласти в такій редакції:

«6. Справа підлягає передачі на розгляд Великої Палати Верховного Суду, коли учасник справи оскаржує судові рішення з підстав порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції, крім випадків, якщо:

1) учасник справи, який оскаржує судові рішення, брав участь у розгляді справи в судах першої чи апеляційної інстанції і не заявляв про порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції;

2) учасник справи, який оскаржує судові рішення, не обґрунтував порушення судом правил предметної чи суб'єктної юрисдикції наявністю судових рішень Верховного Суду у складі колегії суддів (палати, об'єднаної палати) іншого касаційного суду у справі з подібною підставою та предметом позову у подібних правовідносинах;

3) Велика Палата Верховного Суду вже викладала у своїй постанові висновок щодо питання предметної чи суб'єктної юрисдикції спору у подібних правовідносинах»;

в) частину шосту статті 303 викласти в такій редакції:

«6. Якщо Велика Палата Верховного Суду дійде висновку про відсутність підстав для передачі справи на її розгляд, а також якщо дійде висновку про недоцільність розгляду справи Великою Палатою Верховного Суду, зокрема через відсутність виключо-

ної правової проблеми, наявність висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Великої Палати Верховного Суду, або якщо Великою Палатою Верховного Суду вже висловлена правова позиція щодо юрисдикції спору у подібних правовідносинах, справа повертається (передається) відповідній колегії (палаті, об'єднаній палаті) для розгляду, про що постановляється ухвала. Справа, повернута на розгляд колегії (палати, об'єднаної палати), не може бути передана повторно на розгляд Великої Палати»;

г) частину першу статті 319 викласти в такій редакції:

«1. Після закінчення касаційного розгляду справа у п'ятнадцятиденний строк повертається до суду першої інстанції, який її розглядав, якщо інше не зазначено у судовому рішенні суду касаційної інстанції»;

2) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) частину шосту статті 403 викласти в такій редакції:

«6. Справа підлягає передачі на розгляд Великої Палати Верховного Суду, коли учасник справи оскаржує судові рішення з підстав порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції, крім випадків, якщо:

1) учасник справи, який оскаржує судові рішення, брав участь у розгляді справи в судах першої чи апеляційної інстанції і не заявляв про порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції;

2) учасник справи, який оскаржує судові рішення, не обґрунтував порушення судом правил предметної чи суб'єктної юрисдикції наявністю судових рішень Верховного Суду у складі колегії суддів (палати, об'єднаної палати) іншого касаційного суду у справі з подібною підставою та предметом позову у подібних правовідносинах;

3) Велика Палата Верховного Суду вже викладала у своїй постанові висновок щодо питання пред-

метної чи суб'єктної юрисдикції спору у подібних правовідносинах»;

б) частину шосту статті 404 викласти в такій редакції:

«6. Якщо Велика Палата Верховного Суду дійде висновку про відсутність підстав для передачі справи на її розгляд, а також якщо дійде висновку про недоцільність розгляду справи Великою Палатою Верховного Суду, зокрема через відсутність виключної правової проблеми, наявність висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Великої Палати Верховного Суду, або якщо Великою Палатою Верховного Суду вже висловлена правова позиція щодо юрисдикції спору у подібних правовідносинах, справа повертається (передається) відповідній колегії (палаті, об'єднаній палаті) для розгляду, про що постановляється ухвала. Справа, повернута на розгляд колегії (палати, об'єднаної палати), не може бути передана повторно на розгляд Великої Палати»;

в) частину першу статті 422 викласти в такій редакції:

«1. Після закінчення касаційного розгляду справа у п'ятнадцятиденний строк повертається до суду першої інстанції, який її розглядав, якщо інше не зазначено у судовому рішенні суду касаційної інстанції»;

3) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) частину першу статті 326 викласти в такій редакції:

«1. Після закінчення апеляційного розгляду справа у п'ятнадцятиденний строк повертається до суду першої інстанції, який її розглядав»;

б) частину шосту статті 346 викласти в такій редакції:

«6. Справа підлягає передачі на розгляд Великої Палати Верховного Суду, коли учасник справи оскаржує судові рішення з підстав порушення правил предметної юрисдикції, крім випадків, якщо:

1) учасник справи, який оскаржує судові рішення, брав участь у розгляді справи в судах першої чи апеляційної інстанції і не заявляв про порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції;

2) учасник справи, який оскаржує судові рішення, не обґрунтував порушення судом правил предметної чи суб'єктної юрисдикції наявністю судових рішень Верховного Суду у складі колегії суддів (палати, об'єднаної палати) іншого касаційного суду у справі з подібною підставою та предметом позову у подібних правовідносинах;

3) Велика Палата Верховного Суду вже викладала у своїй постанові висновок щодо питання пред-

метної чи суб'єктної юрисдикції спору у подібних правовідносинах»;

б) частину шосту статті 404 викласти в такій редакції:

«6. Якщо Велика Палата Верховного Суду дійде висновку про відсутність підстав для передачі справи на її розгляд, а також якщо дійде висновку про недоцільність розгляду справи Великою Палатою Верховного Суду, зокрема через відсутність виключної правової проблеми, наявність висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Великої Палати Верховного Суду, або якщо Великою Палатою Верховного Суду вже висловлена правова позиція щодо юрисдикції спору у подібних правовідносинах, справа повертається (передається) відповідній колегії (палаті, об'єднаній палаті) для розгляду, про що постановляється ухвала. Справа, повернута на розгляд колегії (палати, об'єднаної палати), не може бути передана повторно на розгляд Великої Палати»;

г) частину першу статті 360 викласти в такій редакції:

«1. Після закінчення касаційного розгляду справа у п'ятнадцятиденний строк повертається до суду першої інстанції, який її розглядав, якщо інше не зазначено у судовому рішенні суду касаційної інстанції»;

2) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) частину шосту статті 403 викласти в такій редакції:

«6. Справа підлягає передачі на розгляд Великої Палати Верховного Суду, коли учасник справи оскаржує судові рішення з підстав порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції, крім випадків, якщо:

1) учасник справи, який оскаржує судові рішення, брав участь у розгляді справи в судах першої чи апеляційної інстанції і не заявляв про порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції;

2) учасник справи, який оскаржує судові рішення, не обґрунтував порушення судом правил предметної чи суб'єктної юрисдикції наявністю судових рішень Верховного Суду у складі колегії суддів (палати, об'єднаної палати) іншого касаційного суду у справі з подібною підставою та предметом позову у подібних правовідносинах;

3) Велика Палата Верховного Суду вже викладала у своїй постанові висновок щодо питання пред-

метної чи суб'єктної юрисдикції спору у подібних правовідносинах»;

б) частину шосту статті 404 викласти в такій редакції:

«6. Якщо Велика Палата Верховного Суду дійде висновку про відсутність підстав для передачі справи на її розгляд, а також якщо дійде висновку про недоцільність розгляду справи Великою Палатою Верховного Суду, зокрема через відсутність виключної правової проблеми, наявність висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Великої Палати Верховного Суду, або якщо Великою Палатою Верховного Суду вже висловлена правова позиція щодо юрисдикції спору у подібних правовідносинах, справа повертається (передається) відповідній колегії (палаті, об'єднаній палаті) для розгляду, про що постановляється ухвала. Справа, повернута на розгляд колегії (палати, об'єднаної палати), не може бути передана повторно на розгляд Великої Палати»;

г) частину першу статті 360 викласти в такій редакції:

«1. Після закінчення касаційного розгляду справа у п'ятнадцятиденний строк повертається до суду першої інстанції, який її розглядав, якщо інше не зазначено у судовому рішенні суду касаційної інстанції»;

2) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) частину шосту статті 403 викласти в такій редакції:

«6. Справа підлягає передачі на розгляд Великої Палати Верховного Суду, коли учасник справи оскаржує судові рішення з підстав порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції, крім випадків, якщо:

1) учасник справи, який оскаржує судові рішення, брав участь у розгляді справи в судах першої чи апеляційної інстанції і не заявляв про порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції;

2) учасник справи, який оскаржує судові рішення, не обґрунтував порушення судом правил предметної чи суб'єктної юрисдикції наявністю судових рішень Верховного Суду у складі колегії суддів (палати, об'єднаної палати) іншого касаційного суду у справі з подібною підставою та предметом позову у подібних правовідносинах;

3) Велика Палата Верховного Суду вже викладала у своїй постанові висновок щодо питання пред-

метної чи суб'єктної юрисдикції спору у подібних правовідносинах»;

б) частину шосту статті 404 викласти в такій редакції:

«6. Якщо Велика Палата Верховного Суду дійде висновку про відсутність підстав для передачі справи на її розгляд, а також якщо дійде висновку про недоцільність розгляду справи Великою Палатою Верховного Суду, зокрема через відсутність виключної правової проблеми, наявність висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Великої Палати Верховного Суду, або якщо Великою Палатою Верховного Суду вже висловлена правова позиція щодо юрисдикції спору у подібних правовідносинах, справа повертається (передається) відповідній колегії (палаті, об'єднаній палаті) для розгляду, про що постановляється ухвала. Справа, повернута на розгляд колегії (палати, об'єднаної палати), не може бути передана повторно на розгляд Великої Палати»;

г) частину першу статті 360 викласти в такій редакції:

«1. Після закінчення касаційного розгляду справа у п'ятнадцятиденний строк повертається до суду першої інстанції, який її розглядав, якщо інше не зазначено у судовому рішенні суду касаційної інстанції»;

2) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) частину шосту статті 403 викласти в такій редакції:

«6. Справа підлягає передачі на розгляд Великої Палати Верховного Суду, коли учасник справи оскаржує судові рішення з підстав порушення правил предметної чи суб'єктної юрисдикції, крім випадків, якщо:

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України

«Про будівельні норми» щодо удосконалення нормування у будівництві

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про будівельні норми» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 5, ст. 41; 2011 р., № 34, ст. 343; 2012 р., № 29, ст. 345; 2013 р., № 48, ст. 682; 2014 р., № 1, ст. 4) такі зміни:

1. Преамбулу викласти в такій редакції:

«Цей Закон регулює відносини у сфері нормування у будівництві та визначає правові та організаційні засади розроблення, погодження, затвердження, реєстрації і застосування будівельних норм».

2. У частині першій статті 1:

абзаци другий — четвертий і шостий викласти в такій редакції:

«базова організація у будівництві — організація, що у визначеному напрямі науково-технічної діяльності у будівництві виконує функції щодо здійснення робіт із нормування у будівництві»;

будівельні норми — нормативний акт технічного характеру, що встановлює обов'язкові вимоги до об'єкта нормування у будівництві»;

нормування у будівництві — діяльність із розроблення, погодження, перевірки, затвердження, внесення змін, скасування або визнання такими, що втратили чинність, будівельних норм»;

галузеві будівельні норми — нормативний акт, затверджений центральним органом виконавчої влади в межах своїх повноважень у разі відсутності державних будівельних норм або необхідності встановлення вимог до будівництва окремих видів споруд, що конкретизують вимоги державних будівельних норм»;

після абзацу шостого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«параметричний метод нормування у будівництві — спосіб встановлення вимог до об'єкта нормування у будівництві, який передбачає визначення цілей та/або параметрів безпеки, функціональності та якості об'єкта нормування у будівництві (критеріїв, вимог до експлуатаційної характеристики та/або її показників);

розпорядчий метод нормування у будівництві — спосіб встановлення вимог до об'єкта нормування у будівництві, який передбачає поєлементний опис об'єкта нормування у будівництві (рішення, кон-

струкції, матеріалів, що не передбачають альтернатив)»;

у зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом дев'ятим;

доповнити абзацом десятим такого змісту: «цільовий метод нормування у будівництві — спосіб встановлення вимог до об'єкта нормування у будівництві, який передбачає визначення цілей та конкретних критеріїв оцінки технічних характеристик об'єкта нормування у будівництві»;

3. Частину першу статті 2 викласти в такій редакції:

«1. Дія цього Закону поширюється на відносини, що виникають у сфері нормування у будівництві та застосування будівельних норм».

4. Пункт 1 частини першої статті 4 викласти в такій редакції:

«1) створення безпечної середовища для здоров'я та життєдіяльності людини (у тому числі для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення)»;

5. У статті 5:

1) у назві слово «Суб'єкти» замінити словами «Суб'єкти та об'єкти»;

2) у частині першій:

у пункті 2 слово «Міністерства» замінити словами «інші центральні органи виконавчої влади»;

доповнити абзацом такого змісту:

«Перелік суб'єктів нормування у будівництві встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

3) доповнити частинною другою такого змісту:

«2. Об'єктами нормування у будівництві є:

1) планування та забудова територій;

2) об'єкт будівництва, містобудування та архітектури і його складові частини;

3) склад і зміст документації об'єктів будівництва, містобудування та архітектури».

6. У частині першій статті 6:

1) пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) затвердження, внесення змін, визнання такими, що втратили чинність, скасування державних будівельних норм та координація їх розроблення та перевірки»;

2) у пункті 3 слово «державних» виключити;

3) пункт 6 виключити;

другому читанні. Пропозиції і поправки до законопроектів, розгляд яких не було завершено Верховною Радою попереднього скликання (частина друга статті 106 цього Регламенту), вносяться в 14-денний строк після дня включення їх до порядку денного першої сесії новообраної Верховної Ради».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
3 жовтня 2019 року.
№ 163-IX.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення захисту суб'єктів господарювання від неправомірних дій або бездіяльності дозвільних органів

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни:

1. Статтю 166¹⁰ викласти в такій редакції:

«Стаття 166¹⁰. Порушення вимог законодавства про дозвільну систему у сфері господарської діяльності

Порушення вимог законодавства про дозвільну систему у сфері господарської діяльності:

неповідомлення або несвоєчасне повідомлення дозвільним органом суб'єкта господарювання або адміністратора про відмову у видачі документа дозвільного характеру;

порушення дозвільним органом встановлених законом строків видачі, переоформлення, анулювання, відмови у видачі документа дозвільного характеру, реєстрації декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства;

невнесення або несвоєчасне внесення дозвільним органом у встановлені законом строки до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань прийнятих відповідно до закону рішень, поданих до дозвільного органу заяв і декларацій відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства та іншої інформації про документи дозвільного характеру і декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства, необхідної для ведення зазначеного реєстру;

безпідставна відмова адміністратора суб'єкту господарювання у прийнятті заяви для одержання документа дозвільного характеру та документів, що додаються до неї;

видача дозвільним органом документа дозвільного характеру без одержання погоджень, висновків та інших документів, необхідних згідно із законом для видачі документа дозвільного характеру;

відмова дозвільного органу суб'єкту господарювання у видачі, переоформленні, анулюванні документа дозвільного характеру з підстав, не передбачених законом;

відмова дозвільного органу суб'єкту господарювання у видачі документа дозвільного характеру при повторному розгляді документів суб'єкта з причин, раніше не зазначених у письмовому повідомленні заявнику (крім неусуєнення заявником чи усунення не в повному обсязі причин, що стали підставою для попередньої відмови);

видача дозвільним органом документа дозвільного характеру, необхідність одержання якого не встановлена законом;

анулювання документа дозвільного характеру дозвільним органом з підстав, не передбачених законом, —

1) учасник справи, який оскаржує судові рішення, брав участь у розгляді справи в судах першої чи апеляційної інстанції і не заявляв про порушення правил предметної юрисдикції;

2) учасник справи, який оскаржує судові рішення, не обґрунтував порушення судом правил предметної юрисдикції наявністю судових рішень Верховного Суду у складі колегії суддів (палати, об'єднаної палати) іншого касаційного суду у справі з подібною підставою та предметом позову у подібних правовідносинах;

3) Велика Палата Верховного Суду вже викладала у своїй постанові висновок щодо питання предметної юрисдикції спору у подібних правовідносинах»;

в) частину шосту статті 347 викласти в такій редакції:

«6. Якщо Велика Палата Верховного Суду дійде висновку про відсутність підстав для передачі справи на її розгляд, а також якщо дійде висновку про недоцільність розгляду справи Великою Палатою Верховного Суду, зокрема через відсутність виключної правової проблеми, наявність висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Великої Палати Верховного Суду, або якщо Великою Палатою Верховного Суду вже висловлена правова позиція щодо юрисдикції спору у подібних правовідносинах, справа повертається (передається) відповідній колегії (палаті, об'єднаній палаті) для розгляду, про що постановляється ухвала. Справа, повернута на розгляд колегії (палати, об'єднаної палати), не може бути передана повторно на розгляд Великої Палати»;

г) частину першу статті 360 викласти в такій редакції:

«1. Після закінчення касаційного розгляду справа у п'ятнадцятиденний строк повертається до суду першої інстанції, який її розглядав, якщо інше не зазначено у судовому рішенні суду касаційної інстанції»;

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
2 жовтня 2019 року.
№ 142-IX.

тві є базові організації у будівництві. Положення про базову організацію у будівництві затверджує Кабінет Міністрів України. Перелік базових організацій у будівництві встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах будівництва, містобудування та архітектури»;

2) перше речення частини п'ятої після слів «погодження, затвердження» доповнити словом «реєстрації»;

3) у частині восьмій слова «опублікування в офіційному друкованому виданні» замінити словами «реєстрації та оприлюднення на офіційному веб-сайті»;

4) частину дев'ять викласти в такій редакції:

«9. Суб'єкти нормування у будівництві, що затвердили державні та галузеві будівельні норми чи зміни до них, зобов'язані розмістити тексти та актуалізовані тексти норм із внесеними змінами на своїх офіційних веб-сайтах і забезпечити безоплатний доступ до них»;

5) доповнити частинною десятою такого змісту: